

ת"פ (חדרה) 25027-01-24 - מדינת ישראל נ' פלוני

ת"פ (חדרה) 25027-01-24 - מדינת ישראל נ' פלונישלו חדרה

ת"פ (חדרה) 25027-01-24

מדינת ישראל

תביעות חוף - שלוחת חדרה

נ ג ד

פלוני

באמצעות ב"כ עו"ד תמי אולמן

בית משפט השלום בחדרה

[03.12.2024]

כבוד השופט ערן זלר

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם, יליד שנת 2002, הורשע באיומים (ריבוי עבירות) לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, זאת על יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום. הודיית הנאשם לא הייתה בגדרו של הסדר טיעון, והוא הודה בכתב האישום ככתבו וכלשונו מבלי שנערכו בו תיקונים.

2. על פי עובדות כתב האישום, בעת האירוע היה הנאשם נשוי מזה כארבעה חודשים לגב' א.ש.א. (להלן: "המתלוננת"). ביום 1.2.22 בסמוך לשעה 15:00, במהלך שיחת טלפון שהתקיימה בין הנאשם למתלוננת, שנסבה על פתיחה ומימוש של קופת חיסכון של המתלוננת, איים עליה הנאשם בכך שאמר לה שאם אביה לא יאפשר להם למשוך את הכסף מהקופה אז הוא לא יראה את הבת שלו כמה חודשים. בהמשך אותו יום התקיימה בין השניים שיחת טלפון נוספת, במהלכה אמרה המתלוננת לנאשם כי אביה מעוניין לדעת מדוע הם מעוניינים לפתוח את קופת החיסכון ששמר עבורה. בנסיבות אלה אמר הנאשם למתלוננת: "או שיביא את הכסף או שאני אשרוף לו את האוטו תגידי לו".

במהלך שיחת טלפון שהתקיימה ביניהם במועד אחר, שהיה לאחר נובמבר 2021, דרש הנאשם מהמתלוננת שלא תלך להוריה, זאת בשל החשש כי הם יפגעו בזוגיות שלהם. במהלך שיחה זו אמר הנאשם למתלוננת גם את הדברים הבאים:

"ברגע הראשון שאני יכול להפיל אותם אני מפיל, זה כמו ברגע הראשון שאני יכול להוריד אז אני מוריד"; "ואז אני אמשיך ויהיה לי דם על הידיים, ואני ארצח, ואני אתלה, ואני אאנוס"; "אני ארצח מישהו מהמשפחה שלך ואז תביני שאני באמת מסוכן ... תבחרי בין מישהו מכל המשפחה שלך ואני אעשה". ובהמשך לכך אמר למתלוננת, כי היא לא מבינה שהוא בן אדם רע וטרם יודעת למי היא נשואה ובסוף תכיר שהוא ממזר.

ועוד אמר: "עד עכשיו רק דיברתי, לא עשיתי שום דבר ... אז אני אוכיח לך, אני ארצח מישהו מהמשפחה שלך, בעזרת השם הלילה או לילה הבא, ותראי שאני רציני בחיים שכל מה שאני אומר אני יודע מה אני אומר וכל מילה שלי שקולה". כשהמתלוננת השיבה לו כי אם יעשה כזה דבר הוא יהרוס לעצמו את הזוגיות, ענה לה הנאשם: "אל תדאגי לדבר הזה, אני אעשה לך זוגיות עם המלאך גבריאל בעולם הבא".

משביקשה המתלוננת לנתק את השיחה השיב לה הנאשם "אני מדבר, יא כוסאמאמא שלך, יא בת זונה, אני מדבר איתך, מה פתאום את מנתקת את הטלפון". ועוד הוסיף הנאשם ואמר למתלוננת כי אם מדברים ולא עושים מעשים אז הדבר לא יגרום לה לפחד, אך פעם הוא יעשה מעשה, כדי לזרוע בה פחד ולהבין שהוא לא רק מדבר אלא מסוגל לעשות מעשים.

תסקיר שירות המבחן

3. מהתסקיר עולים הדברים הבאים: הנאשם נשוי כעת בשנית, אב לתינוק ומתגורר ביבנאל עם אשתו הנוכחית. הוא עובד בשיפוצים ובהתקנת גגות סולאריים.

הוא התחנך בישיבות חרדיות, ולפני כעשור עברה משפחתו להתגורר ביבנאל, שם נחשף לאוכלוסייה שולית אשר ממנה ספג לדבריו דפוסי דיבור פוגעניים. משפחת המוצא הגרעינית מונה את הוריו ו-14 ילדים, שהנאשם הוא הבכור. אביו אברך כולל ורב במרכז הארץ ואמו עקרת בית. הוא נישא למתלוננת כשהיה בן 18, אך הנישואין הסתיימו לאחר זמן קצר, בשל העבירות שביצע כלפיה. הנאשם הסביר כי ברקע לביצוע העבירות עמדו קשריו החברתיים אז אשר השפיעו עליו, תפישתו המוטעית לגבי חיי הנישואין, חילוקי דעות ועימותים עם אביה של המתלוננת, היעדר בשלות, עמדה פטריארכלית ונוקשה שלו כלפי המתלוננת, וכן סירובה של המתלוננת לחלוק איתו את רכושה - דבר אשר הוא פירש כחוסר כבוד מצידה. הוא תיאר כי מאז ביצוע העבירות וגירושיהם, אין לו יותר כל קשר עם המתלוננת. שירות המבחן תיאר כי הנאשם לוקח אחריות מלאה על התנהגותו האלימה כלפי המתלוננת, אך עם זאת הוא מצמצם מחומרתה ומעדיף להתמקד בהווה ובעתיד ולא בדברים שהיו, והוא עוסק כיום בעיקר במחירים כתוצאה מהליך הפלילי. צוין עם זאת כי הוא ביטא חרטה ובושה על ביצוע העבירות.

בנוגע לסיכון להישנות עבירות ציין שירות המבחן כי להתרשמותו הנאשם נעדר דפוסי התנהגות עברייניים, אך עם זאת הוא בעל סף תסכול נמוך, מתקשה להתמודד עם דחיה וסירוב ומול גורמי ממסד, ומתנהל במוקד שליטה חיצוני. עוד עמד שירות המבחן על היעדר נכונות מצידו להירתם להליך טיפולי במסגרת שירות המבחן, וצוינו בהקשר זה דברי הנאשם כי לאחר גירושיו מהמתלוננת הוא פנה להדרכה דתית בנוגע להתמודדות עם כעסים, והוא ואשתו הנוכחית אף מקיימים פגישות זוגיות אצל רב. כגורמים הממתנים סיכון להישנות עבירות מנה שירות המבחן את התבגרותו לתוך תפקידו כאב טרי ואת הירתמותו לקבלת סיוע חיצוני עם אשתו הנוכחית.

שירות המבחן ניסה לאתר את המתלוננת וליצור עמה קשר, אך הדבר לא עלה בידם.
חו"ד ממונה

4. הממונה על עבודות השירות הגיש חוות דעת בה כתב כי הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות.
טיעוני הצדדים לעונש

5. ב"כ המאשימה טענה כי במעשיו פגע הנאשם פגיעה קשה וברף גבוה בערכים המוגנים בעבירת האיומים וכי הדברים מקבלים חומרה יתרה שעה שהעבירות נעשו בתוך התא המשפחתי כלפי אשתו. היא הדגישה כי מדובר במספר מקרי איומים וכי אלה נעשו על רקע כלכלי, ללא כל התגרות מצד המתלוננת, ולמעשה גם הופנו כלפי אביה ורכושו. לדברי התובעת, הנאשם יכול היה להבין את הפסול במעשיו ואף לחדול מהם, ועוד הדגישה את הנזק הפוטנציאלי שהיה טמון בדברים, כמו גם את הנזק בפועל שבא לידי ביטוי בהשפלתה והפחדתה של המתלוננת. לשיטתה, מתחם העונש ההולם נע בין 6 - 14 חודשי מאסר, והיא הפנתה למספר פסקי דין בעניין.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה ציינה את גילו הצעיר של הנאשם, את העובדה שהוא נעדר עבר פלילי, ואת בחירתו להודות בכתב האישום. מנגד, היא הפנתה לתסקיר שירות המבחן והטעימה כי חרף נטילת האחריות מצדו, הנאשם מצמצם מחומרת מעשיו, משליך את התנהגותו על גורמים חיצוניים, ומתקשה לגלות אמפטיה כלפי המתלוננת; עוד ציינה את שלילת הנזקקות הטיפולית על ידי הנאשם והצביעה בהקשר זה על כך כי הוא עסוק במחירים כתוצאה מההליך הפלילי ולא בתיקון. לדבריה, המסוכנות מן הנאשם בעינה עומדת.

התובעת ציינה כי היא הצליחה ליצור קשר עם המתלוננת, וזו מסרה לה כי אין לה כל קשר עם הנאשם, לא אכפת לה ממנו, ובשל העוול שגרם לה היא גם לא מעוניינת לשמוע דבר עליו.

ב"כ המאשימה ביקשה לגזור על הנאשם עונש שיהיה ברף הבינוני תחתון של המתחם לו טענה, ושלא יפחת מתשעה חודשי מאסר שניתן יהיה לרצותם בעבודות שירות, לצד מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת.

6. ב"כ הנאשם ציינה את הודאתו של הנאשם שהביאה לחיסכון בזמן שיפוטי ואת חרטתו הכנה לדבריה. היא טענה, כי בניגוד לאשר עולה כביכול מתסקיר שירות המבחן, הרי שלנאשם לא הוצעה תכנית טיפולית וממילא הוא גם לא סירב לכזו. לדבריה, שעה שמדובר בבחור צעיר מאוד נטול עבר פלילי, שירות המבחן לא צריך היה לוותר במהירות על הפנייתו להליך שיקומי. היא הטעימה בהקשר זה כי הנאשם ואשתו נפגשים באופן קבוע עם רב שנותן להם טיפול זוגי, וציינה כי הנאשם הקים בינתיים תא משפחתי והוא אב לתינוק; לדבריה הזוגיות שיש כיום לנאשם היא טובה והיא הפנתה לכך שאשת הנאשם הגיעה איתו לדיון הטיעונים לעונש ומלווה אותו.

עוד הדגישה, כי מאז האירועים המתוארים בכתב האישום הנאשם לא חזר על העבירות ולא נפתחו לו תיקים אחרים, מה שמדבר בעד עצמו. הסנגורית לא הקלה ראש בעבירות, אך ציינה כי הן נמצאות מבחינת חומרתן ברף נמוך של האיסורים הפליליים, וציינה כי מעשיו של הנאשם נותרו בגדר איומים, אך הוא מעולם לא הוציא אותם אל הפועל ולא נקט כל אלימות גופנית כלפי המתלוננת. לטעמה יש להביא בחשבון כי מאז העבירות והגירושין לא היה כל קשר בין הנאשם למתלוננת והוא ממילא גם לא מהווה כל סכנה עבורה.

הסנגורית הדגישה כי חרף כך שהעבירות בוצעו והסתיימו עוד בפברואר 2022 כתב האישום הוגש רק בינואר 2024, וזאת ללא הצדקה שכן מדובר באישום עובדתי פשוט. לטעמה יש להסתפק בהטלת עונש של מאסר על תנאי בלבד ולכל היותר מאסר בעבודות שירות לתקופה קצרה מאוד, ובתמיכה לדברים הפנתה לפסקי דין שונים.

7. הנאשם בדברו האחרון ציין כי הוא חי עם אשתו הנוכחית כבר כשנה וחצי, ומעולם לא דיבר אליה לא יפה או נקט כלפיה באלימות. הוא הדגיש כי אמר לקצינת המבחן שאם היא חושבת שהוא צריך טיפול הוא מוכן ללכת, והטעים כי הוא ואשתו הולכים לטיפול זוגי אצל רב שמדריך ומשמש להם גם יועץ נישואין. הוא הוסיף כי הוא מצטער על כל מה שהיה, והדגיש כי הוא אשם בכל מה שעשה וכי הוא לא מאשים אף אחד אלא את עצמו. הנאשם ביקש להקל בעונשו, שכן הוא מפרנס את הבית, את אשתו ובנו והדבר אינו פשוט, והוסיף כי הוא רוצה להמשיך קדימה ולא להסתכל על העבר, וכי עונש קשה יכול להרוס את ביתו ומשפחתו ולפגוע בעתידו.

דין והכרעה
קביעת מתחם העונש ההולם

8. קביעת מתחם העונש לעבירות שביצע הנאשם היא בהתאם לעיקרון המנחה בענישה - שהוא עקרון ההלימה - קיומו של יחס הולם בין חומרת העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג העונש ומידת העונש שיוטל עליו. על מנת לקבוע את מתחם העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב בערכים החברתיים שנפגעו, במידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

9. בחינת שלושת האירועים בהתאם ל- "מבחן הקשר ההדוק" מלמדת כי ניתן להתייחס לכולם כאירוע אחד לצורך קביעת מתחם העונש ההולם. מדובר בשלוש התרחשויות ששתיים מהן קרובות בזמן, כולן דומות במהותן, והרקע לכולן נטוע באי שביעות הרצון של הנאשם, לשון המעטה, מהתנהלות בני משפחת המתלוננת ובעיקר אביה. העבירות הן אפוא חלק מאותה מסכת ומתקיים ביניהן קשר הדוק, אף אם אירוע אחד לא היה בסמיכות זמן לאחרים, כך שלצורך קביעת מתחם עונש יש לראות את כל ההתרחשויות כאירוע אחד (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל [נבו] (29.10.14); רע"פ 4760/14 קיסלמן נ' מדינת ישראל [נבו] (7.5.15)).

10. הערכים המוגנים העומדים ביסוד עבירת האיומים הם ההגנה על שלווה נפשו, בטחונו וחירות הפעולה והבחירה של הפרט ומידת הפחדתו והקנטתו (רע"פ 2038/04 שמואל לם נ' מדינת ישראל, בפס' 7 [נבו] (4.1.06); (ע"פ 103/88 משה ליכטמן נ' מדינת ישראל [נבו] (6.9.89)). מאליו מובן, כי כל אדם זכאי לחיות בשלווה מבלי להיות נתון לאיומים אשר יערערו את בטחונו ויגרמו לו להתהלך בחשש שמא יבולע לו.
11. באשר לנסיבות ביצוע העבירות. עבירת האיומים היא עבירה הנמצאת על קשת עבירות האלימות (רע"פ 8188/09 דבורה נ' מדינת ישראל [נבו] (25.10.09)). מעשי הנאשם, שכאמור יש בהם יסוד מובהק של אלימות, נעשו כלפי אשתו הטריה בעת ההיא, זמן קצר לאחר נישואיהם.
- כאשר זיקת הקשר שבין המאיים למאויים היא חזקה וקרובה, כגון קשר נישואים כבמקרה זה, יש בה להגביר את הפגיעה בשלוות נפשו של המאויים; הוא הדין בפערי הכוחות האינהרנטיים הקיימים בין הנאשם למתלוננת; שלא לדבר על שפע המלים הבוטות, גסות הרוח וההתנהגות האלימה שהנאשם העז להפגין כלפי אשתו הטריה שאיתה תכנן לחיות חיים משותפים ולבנות בית בישראל, עניין שאף בו יש להעצים את העלבון, תחושת הפגיעה והחשש אצל הקורבן.
12. דברי האיומים שהנאשם השמיע לא היו חד גוניים ומצומצמים, אלא השתרעו על קשת רחבה של אפשרויות פעולה וכוונות שהציג לאשתו: שריפת רכבה, פגיעה בה, רצח מי מבני משפחתה, תליה, אונס, ועוד כהנה וכהנה דברי איום שהיו מתובלים היטב בקללות רחוב ושפת ביבים גסה, ועטופים במילות שכנוע מדוע עליה לקחת את איומיו ברצינות. מאליו מובן כי איומים שנמצאים על קשת אפשרויות פעולה רחבה, והם עוסקים לא רק בנפגע העבירה שאליו הם מופנים - אלא גם באנשים הקרובים לו ביותר, נמצאים בדרגת חומרה גבוהה מבחינת הפגיעה בערכים המוגנים.
13. לא ניתן לומר כי מעשיו של הנאשם היו נקודתיים ומתפרצים, כפי שקורה לא אחת בעבירות מסוג זה, שכן הם חזרו על עצמם בשלוש שיחות טלפון שונות, ומכאן גם כי לנאשם הייתה אפשרות להתעשת ולחדול ממעשיו לאחר השיחה הראשונה ובוודאי לאחר השניה. אין מדובר אפוא במעידה חד פעמית שנעשתה בעידנא דריתחא, אלא בדרך התנהגות מאיימת שהנאשם סיגל אז לעצמו, ושהוא מצא אז להפנותה, בשלוש הזדמנויות, כלפי האישה שאותה קידש והתחייב קבל עם לכבדה ולדאוג לכל צרכיה.
14. הגם שהנאשם התנהג באופן גס, בזוי, מאיים ופוגעני, ובכך אין להמעיט, הרי שהעבירות בוצעו בשיחות טלפון, ללא מגע ישיר בינו לבין המתלוננת, ולטעמי נסיבה זו מפחיתה קמעא מן המורא המוטל על הקורבן.
15. בהתחשב בכל אלה אני סבור כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא בינונית - גבוהה.
16. עיון בפסיקת בתי המשפט מלמד כי מדיניות הענישה הנוהגת במקרים של איומים נעה החל ממאסר על תנאי בלבד, עבור במאסרים לריצוי בעבודות שירות ועד למאסרים בפועל. למשל:

- א. ברע"פ 637/21 הרמן נ' מדינת ישראל [נבו] (25.2.21) נדון עניינו של נאשם נעדר עבר פלילי, אשר הורשע לאחר ניהול הוכחות בשתי עבירות איומים שנעשו כלפי אשתו, על רקע הליך גירושין שהיה ביניהם. נקבע כי מתחם העונש ההולם הוא בין מאסר מותנה ועד שנת מאסר בפועל. נוכח גילו, היעדר עבר פלילי ונסיבותיו האישיות הטילה עליו הערכאה הדיונית מאסר מותנה, התחייבות כספית וקנס. הנאשם ערער וביקש לבטל את ההרשעה, אך ערעורו למחוזי נדחה וכך גם בקשת למתן רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון.
- ב. רע"פ 6403/18 הרוש נ' מדינת ישראל [נבו] (28.11.18). המבקש הודה והורשע בבית משפט השלום באיומים שהשמיע בשיחת טלפון כלפי זוגתו לשעבר ואחרים. ההליך הסתיים באי הרשעה והעמדתו בצו מבחן, אך בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה, הרשיע את הנאשם, הותיר את צו המבחן על כנו, ובקשה למתן רשות ערעור שהגיש הנאשם - נדחתה.
- ג. רע"פ 1/15 כצמן נ' מדינת ישראל [נבו] (19.1.15). נאשם שבעת ויכוח עם זוגתו איים עליה בכך שחתך את ידי בזכוכית ואמר לה כי יגיד למשטרה שהיא עשתה זאת והיא תיכנס לכלא, נדון למאסר על תנאי והוטל עליו צו מבחן, אף כי שירות המבחן המליץ לבטל את הרשעתו. ערעורו לבית המשפט המחוזי כמו גם בקשת רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון, נדחו.
- ד. עפ"ג (מרכז) 18436-03-22 אקאל נ' מדינת ישראל [לא פורסם] (20.6.22). נדחה ערעורו של נאשם אשר בשני מקרים איים על אשתו שחיה בנפרד ממנו: במקרה אחד שלח לו הודעות ווטסאפ בהן איים על חייה; ובמקרה אחר התקשר אליה מספר פעמים ואיים כי יהרוג אותה, גם באמצעות קשריו העבריינים והזהיר אותה לבל תסתבך איתו. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ועד שנת מאסר בפועל, וגזר על הנאשם, שהיה ללא הרשעות קודמות, 4 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס 1,500 ₪. ערעורו כאמור נדחה.
- ה. עפ"ג (ירושלים) 40105-03-16 מדינת ישראל נ' שי אליבליה [נבו] (8.5.17). הנאשם, שהיה בעל עבר פלילי, הודה והורשע בביצוע שתי עבירות איומים כלפי בת הזוג שלו, שאחת מהן הייתה בשיחת טלפון. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין עונש שאינו כולל מאסר, ובמקרים רבים אף אינו כולל הרשעה, לבין מאסר בן מספר חודשים אשר ניתן לרצותו בעבודות שירות, ודינו נגזר ל- 4 ימי מאסר, מאסר על תנאי וקנס.
- ו. עפ"ג (מרכז) 33513-01-15 מדינת ישראל נ' קובלדין [לא פורסם] (21.4.15). נדחה ערעורו של נאשם שהורשע לאחר שמיעת ראיות בהשמעת איומים כלפי גרושתו, בכך שאמר לה בשיחת טלפון כי יהרוג אותה וכי היא על "קצה הסכין", ונדון למאסר של 6 חודשים בעבודות שירות שכלל גם הפעל בחוף ובמצטבר של מאסר על תנאי, וכן לקנס של 500 ₪ ולהפעלת התחייבות כספית בסך 1,500 ₪.

- ז. עפ"ג (חיפה) 33154-05-14 יוסופוב נ' מדינת ישראל [נבו] (26.6.14). אושר מתחם עונש של שנע בין מאסר על תנאי ועד 12 חודשי מאסר לריצוי בפועל, שנקבע באשר לנאשם שהורשע בשתי עבירות איומים כלפי גרושתו. הנאשם, אשר היה בעל עבר פלילי חמור, ותסקיר שירות המבחן המליץ על מאסר בפועל. הוא נדון ל- 3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, וערעורו נדחה.
- ח. ת"פ (חד') 47464-09-23 מדינת ישראל נ' מחאמיד [נבו] (7.7.24). נאשם הורשע על יסוד הודייתו בעבירת איומים, בכך שבשיחת טלפון אחת שקיים עם בת הזוג שלו השמיע כלפיה דברי מספר דברי איומים ובין היתר אמר שיחתוך אותה וישרוף את רכבה. מותב זה קבע כי מתחם העונש ההולם לעבירה נע בין מאסר על תנאי ועד 7 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם מאסר על תנאי, קנס 2,500 ₪ וחתימה על התחייבות כספית.
- ט. בת"פ (ת"א) 63884-06-22 מדינת ישראל נ' פלוני [נבו] (17.6.24) נדון עניינו של נאשם נעדר עבר פלילי שהורשע בריבוי עבירות איומים כלפי אשתו ואם ילדיו, ושירות המבחן המליץ לשקול את ביטול הרשעתו. נפסק כי מנעד הענישה בעבירת איומים כלפי בת זוג נע החל ממאסר מותנה, דרך מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד, במקרים מסוימים אף מאסר בפועל. מתחם הענישה שנקבע הביא בחשבון את ריבוי העבירות, והוא הועמד על ארבעה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד למאסר בפועל בן 15 חודשים, והנאשם נדון למאסר של 5 חודשים בעבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצוי.
- י. ת"פ (רח') 11926-04-22 מדינת ישראל נ' פלוני [נבו] (6.5.24) הנאשם הורשע באיומים על בת הזוג שלו, על רקע תביעת מזונות. הנאשם שלח למתלוננת את תמונתה של שירה איסקוב, שבעלה ניסה לרצוח אותה, וכתב לה בין היתר "את צריכה להיות כמוה אחרי ניתוחים" ו-"לעשות לך ככה", וכן איים "להגיע" לבת שלה. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר קצר שניתן לרצות בעבודות שירות ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל. ובהתחשב בטיפול שהנאשם לקח בו חלק העמיד את העונש על מאסר על חודשיים מאסר בעבודות שירות, מאסר מותנה וצו מבחן למשך שנה.
- יא. ת"פ (ב"ש) 13568-05-21 מדינת ישראל נ' סראחין [נבו] (10.11.22). נאשם הודה והורשע בשתי עבירות איומים; המקרה אחד הגיע לבית אמו כשהוא רעול פנים ובמקרה אחר איים על אחותו כי ירצח אותה, וכי אם אחיותיו יתלוננו במשטרה הוא ירצח את כולן. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ועד שנת מאסר, והטיל על הנאשם מאסר על תנאי, של"צ, צו מבחן וכן התחייבות כספית.
- יב. ת"פ (ב"ש) 29675-04-21 מדינת ישראל נ' פלוני [נבו] (24.6.24). נאשם הורשע בכך כי איים בשיחת טלפון על מתלוננת שהתקשרה אליו לברר אם חיסן את בתו, בכך שאמר לה "... אם עוד פעם את תתקשרי או שאני אשמע ממך, אני מבטיח לך שאני אפציץ אותך במכות, את לא מבינה את זה, אני גם אתבע אותך". מתחם העונש ההולם שנקבע היה מאסר על תנאי לצד של"צ ועד 3 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט גזר על הנאשם שהיה בעל עבר פלילי בעבירות אלימות, מאסר על תנאי, 300 שעות של"צ, קנס 1,000 ₪, ופיצוי 1,000 ₪.
- יג. ת"פ (קריות) 17857-09-20 מדינת ישראל נ' ימי בן מוחה [נבו] (13.10.21). נאשמת הורשעה על בסיס הודאתה בהסגת גבול ובעבירת איומים כלפי בן הזוג שלה לשעבר, זאת כשהיא אווזת בסכין. לא ניתנה המלצה טיפולית בעניינה, בקשתה לביטול הרשעתה נדחתה, ונגזר עליה מאסר על תנאי.

יד. ת"פ (ק"ג) 74740-10-18 מדינת ישראל נ' פלוני [נבו] (25.9.19). נאשם נעדר עבר פלילי הורשע בשתי עבירות איומים כלפי אשתו. במקרה אחד אמר לה "אם לא תשתקי אני אשבור אותך, את תראי אני אסיים את הסיפור הזה, את מתה את לא מכירה אותי אל תתעסקי איתי"; ובמקרה אחר אמר "מזמן כבר היה צריך לעשות את זה, חכי זונה ... יש כסף יזינו אותך בפה, אני אכה אותך כמו כלב, אני ריחמתי עליך זהו מספיק, ... אני לא משחק אתך יא בת זונה אני אשמיד אותך, את תראי זבל את מזמן צריכה את זה, מזמן צריך לזיין בתחת". מתחם העונש ההולם שנקבע היה בין מאסר קצר ועד 10 חודשי מאסר בפועל, ועל הנאשם נגזר עונש של חודשיים בעבודות שירות, מאסר על תנאי וחתימה על התחייבות.

טו. בת"פ (ב"ש) 23715-07-16 מדינת ישראל נ' פלוני [נבו] (29.9.16) הורשע נאשם בשתי עבירות איומים כלפי אמו, בכך שאמר לה, בביתה, כי יחתוך את כל הרחוב באמצעות סכין, ובהמשך כי ישרוף את כל הבית אם היא לא תיתן לו כסף; ובכך כי באירוע אחר התקשר לקרובת משפחה ואיים עליה באומרו כי ישרוף את הבית. מתחם הענישה שנקבע היה בין מאסר מותנה ועד 9 חודשי מאסר בפועל, וגזר הדין שהוטל היה 4 חודשי מאסר בפועל. טז. גזר הדין שניתן בת"פ (פ"ת) 10504-03-13 מדינת ישראל נ' א' צ' [נבו] (4.11.13) עסק בנאשם שאיים על אחותו בכך שקרב אליה עם ידיים מאוגרפות ואמר לה "אני אכניס לך אגרוף", ובנסיבות אלה פנה לאמו שניסחה להרחיק אותו ואמר לה "תשתקי, אני אשרוף את הבית, כל הבית שלי". בית המשפט מצא כי מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות מסוג זה מתחילה ברף תחתון של מאסר על תנאי בלבד, ומגיעה כדי מספר חודשים של מאסר בפועל ברף העליון. על הנאשם הוטל מאסר בפועל של 3 חודשים והופעל נגדו מאסר מותנה, במצטבר, כך שהוא נדון לתשעה חודשי מאסר בפועל.

יז. ת"פ (א') 47527-11-12 מדינת ישראל נ' פלוני [נבו] (1.4.14). נאשם שהיה בעל עבר פלילי בעבירות אלימות, הורשע לאחר הוכחות בכך שהפנה דברי איומים בטלפון, בשתי הזדמנויות, כלפי רעייתו. נפסק כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ועד 12 חודשי מאסר בפועל, והוא נדון לארבעה חודשי מאסר בפועל. 17. הענישה הנוהגת ומתחמי הענישה הנקבעים בעבירות האיומים נעים אפוא על מנעד רחב למדי, שהרף התחתון שלו הוא ענישה מותנית הצופה פני עתיד ואילו קצהו העליון עומד על מספר חודשי מאסר לריצוי בפועל ועד כדי שנת מאסר. לעבירות האיומים פנים רבות ומגוונות, הן תלויות סיטואציה והקשר, וחומרתן נגזרת לא רק ממהות האיום ותוכן דברי האיומים, אלא גם מהדרך בה הם מושמעים, כמו גם מזהות המאיים, זהות מושא האיומים והקשר הקיים ביניהם.

18. בהתאם לעיקרון ההלימה המנחה, ולאחר ששקלתי את מידת הפגיעה בערכים המוגנים, את נסיבות ביצוע העבירות ונתתי דעתי גם לפסיקה הנוהגת, אני קובע כי מתחם הענישה למעשים בהם הורשע הנאשם נע בין רף תחתון של מאסר על תנאי וקנס, ועד לשמונה חודשי מאסר בפועל ברף העליון. קביעת העונש המתאים - נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות

19. כאמור, מנעד הענישה בעבירת האיומים הוא רחב למדי, ועולה מן הפסיקה כי הענישה המוטלת בסופו של דבר בעבירת האיומים מושפעת באופן ממשי מן הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, ואעמוד עליהן להלן.
20. הנאשם צעיר מאוד בגיל. כיום הוא כבן 22.5 ובעת ביצוע העבירות עדיין לא מלאו לו 20, והוא נעדר כל עבר פלילי.
21. הנאשם נישא בשנית לפני זמן לא רב, הקים תא משפחתי והוא חובק עם אשתו תינוק.
22. ביצוע של העבירות הסתיים ביום 1.2.22, אולם כתב האישום הוגש קרוב לשנתיים לאחר מכן, ביום 10.1.24. גם אם המאשימה לא חרגה ממגבלת הזמנים האפשרית, הרי שחלף זמן לא מועט בין ביצוע העבירות להגשת כתב האישום, בוודאי בשים לב לכך שהאישום אינו רחב היקף. בסיכומו של דבר הנאשם נותן את הדין על מעשיו בחלופ קרוב לשלוש שנים מעת ביצוע העבירות, ובהתחשב גם בגילו הצעיר מדובר בתקופת זמן לא מבוטלת.
23. בפסיקה נקבע לא אחת כי חלופ זמן רב שבו היה עניינו של נאשם תלוי ועומד מצדיק התחשבות בדרך של הקלה מן העונש (ראו: ע"פ 2103/07 אביהו הורוביץ נ' מדינת ישראל, בפסקה 334 [נבו] (31.12.08); ע"פ 4762/22 כנפו ואח' נ' מדינת ישראל, בפסקאות 20 - 21 [נבו] (15.8.23); ע"פ 2848/90 אסא נ' מדינת ישראל [נבו] (19.11.90); ת"פ 31235-05-16 (מחוזי ת"א) מדינת ישראל נ' חדד [נבו] (30.11.20)) זאת בתנאי שהיה לא נגרם בגלל התנהגות הנאשם וכי הוא גרם לו עינוי דין (ע"פ 7826/98 דורפמן נ' מדינת ישראל, בפסקה 5 [נבו] (19.7.99)). ברור מאליו כי המתנה כה ארוכה עד סיום ההליך גרמה לנאשם חוסר וודאות לגבי תוצאותיו ובוודאי גם מידה של מתח; עם זאת, לא התרשמתי במיוחד, מהדברים שנרשמו בתסקיר שירות המבחן וגם לא מדבריו של הנאשם בבית המשפט, כי ההמתנה הארוכה גרמה לו ייסורי נפש ממשיים, ולכן אתחשב בחלופ הזמן לקולא אך לדבר תהיה השפעה מדודה.
24. הנאשם בחר להודות בכתב האישום ובכך חסך ניהול הליך של שמיעת ראיות, אשר היה מחייב קרוב לוודאי גם את הבאתה של המתלוננת לעדות; ממילא בכך הוא גם חסך מזמנו היקר של בית המשפט. בהודייתו יש גם מימד של נטילת אחריות על המעשים, והוא אף אמר את הדברים מפורשות בבית המשפט.
25. חרף נטילת האחריות מצדו, תסקיר שירות המבחן מלמד כי הנאשם מתקשה לבטא אמפתיה ביחס למתלוננת ומצמצם מחומרת מעשיו. הדבר פוגם במשקלה של נטילת האחריות, אם כי מהתסקיר עולה גם כי הוא חש חרטה ובושה.
26. נוכח היעדר נכונות של הנאשם להשתלב בהליך טיפולי קיים קושי להעריך את המסוכנות הנובעת ממנו לעתיד לבוא, ויש להביא בחשבון עניין זה על רקע דפוסי אישיותו עליהם עמד התסקיר.

איני מקבל את טענות ב"כ הנאשם והנאשם עצמו, כי שירות המבחן צריך היה להציע לנאשם תכנית טיפולית ומשלא עשה זאת ממילא אין לראות את הנאשם כמי שסירב לכך. שירות המבחן הוא גוף מקצועי ועתיר נסיון וחזקה על התסקירים שיוצאים תחת ידיו כי הם משקפים התרשמות מקצועית ומדויקת מן הנאשם הנבחן על ידם; הכרעתם אם נאשם זה או אחר מתאים לטיפול אינה נעשית על יסוד תשובה דיכוטומית של "כן" או "לא", אלא נסמכת גם על התרשמותם מדפוסי אישיותו ועמדותיו. התסקיר בעניינו של הנאשם הוא מקיף למדי, ודומני כי האמור בו מדבר בעד עצמו ובוודאי נותן בסיס ראוי למסקנה כי הנאשם אינו מעוניין במעורבות טיפולית.

27. חרף כיעורן וחומרתן של העבירות בהן הורשע הנאשם, אני סבור כי כאשר מדובר באדם צעיר שזו הסתבכותו הראשונה בפלילים, הוא זכאי לקבל הזדמנות כדי להפנים את חומרת המעשים, ללמוד לקח ולתקן את דרכיו, ולטעמי, בהתחשב גם ביתר הנסיבות עליהן עמדתי, ענישה ברך נמוך של המתחם שקבעתי, תוכל בהחלט להשיג את מטרת הרתעתו של הנאשם לעתיד לבוא.

28. לאחר שהבאתי בחשבון את כלל הדברים עליהם עמדתי, החלטתי כי נכון יהיה להעמיד את עונשו של הנאשם ברבע התחתון של מתחם הענישה. בהתחשב בקשיי הפרנסה עליהם עמד הנאשם וכן בשים לב לגילו הצעיר ולכך שהמתלוננת לא הייתה מעוניינת בקשר עם ההליך, החלטתי שלא להטיל עליו רכיבים של קנס או פיצוי.

29. אני גוזר אפוא את עונשו של הנאשם לאלה:

א. חודשיים מאסר אשר ירצו בדרך של עבודות שירות.

ב. מאסר על תנאי של 3 חודשים, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מהיום כל עבירת איומים, ויורשע בה בתוך תקופת זמן זו או לאחריה.

ג. הנאשם יחתום על התחייבות כספית בסך של 1,500 ₪, בה יתחייב להימנע מלעבור במשך שנתיים מהיום כל עבירת איומים.

הנאשם יתייצב ביום 29.1.25 בשעה 08:00 במשרדי הממונה על עבודות השירות, ביחידת ברקאי - עבודות שירות, שלוחת צפון - בסמוך לבית סוהר מגידו, זאת לצורך קליטה והצבה לתחילת עבודות השירות.

הובהר לנאשם כי עליו להקפיד על עמידה בתנאי עבודות השירות, ובכלל זה התייצבות רצופה ובשעות שנקבעו, וקיום כל הנחיות הממונים עליו. הנאשם הוזהר כי אם לא יעמוד בתנאי ההעסקה ויחרוג מהכללים והנהלים, הוא יעמוד בסיכון להפסקת ריצוי העונש בעבודות שירות וריצוי יתרתו במאסר בפועל.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה תוך 45 ימים.

ניתן היום, ב' כסלו תשפ"ה, 03 דצמבר 2024, בנוכחות הצדדים.